

Nr 223.

Av herr Rubbestad m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 15, med förslag till lag om höjning av folkpensioner m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 15 föreslås att från och med maj 1953 folkpension i form av allmän ålderspension, tilläggs pension, änkepension eller hustrutillägg skall för år höjas med 210 kronor för änkepensionsberättigad och för hustru, som uppbär hustrutillägg, med 280 kronor för gift pensionsberättigad, d. v. s. för två åldriga makar sammanlagt 560 kronor samt med 350 kronor för annan pensionsberättigad. Dessutom föreslås att det under år 1952 utgående extra tillägget å folkpensionerna även i fortsättningen skall utgå och inarbetas i folkpensionerna.

I fråga om finansieringen av de förhöjda förmånerna, som uppskattas till en årlig kostnad av 260 miljoner kronor, föreslås att kommunerna skola bidra med ca 20 miljoner kronor efter samma proportion som i fråga om indestilläggen, d. v. s. med $\frac{3}{20}$ procent för varje fullt tiotal skatteören per invånare i kommunen, dock med viss maximering. För att bereda staten en ytterligare inkomstökning med omkring 140 miljoner kronor föreslås att pensionsavgiften höjes från nuvarande 1 procent av inkomsten till 1,8 procent, varvid dock maximeringen av inkomstbeloppet fortfarande skall gälla 10 000 kronor.

Det är mot denna sista bestämmelse man kan göra viss erinran. Med hänsyn såväl till de ökade pensionerna som till det försämrade penningvärdet torde knappast någon invändning böra göras mot en ökning av avgifterna. Men däremot torde kunna ifrågasättas om den föreslagna åtgärden är den mest lämpliga. Enligt vår mening vore det bättre om man höjde såväl avgiftsprocenten som maximeringen av inkomstbeloppet med femtio procent. Därigenom komme avgifterna att erläggas med 1,5 procent av inkomsten i stället för 1,8 procent men samtidigt skulle inkomstbeloppet maximeras till 15 000 kronor i stället för det föreslagna nu gällande beloppet av 10 000 kronor.

Det stora flertalet eller omkring 80 procent av alla inkomsttagare ha mindre än 10 000 kronor i inkomst enligt 1952 års taxering. Till denna grupp hör i allmänhet jordbrukare och arbetare. Alla dessa ha under de senaste åren fått sina pensionsavgifter ökade i proportion till de ökade inkomsterna under det att alla de som haft över 10 000 kronor i årlig inkomst erlagt oförändrade pensionsavgifter, trots att inkomsten ökat. Nog tycker man att det

vore mera överensstämmande med rättvisa och billighet om den ökade skattebördan finge bäras av de stora inkomsttagarna i litet större utsträckning än som föreslagits och att därigenom en viss lättnad kunde beredas de mindre inkomsttagarna.

En viss maximering av det belopp på vilket den procentuella avgiften skall utgå torde dock vara erforderlig och såsom förut framhållits bör denna fixeras till 15 000 kronor. Enligt 1952 års taxering befinna sig omkring 380 000 inkomsttagare i ett inkomstläge mellan 10 000—15 000 kronor i årlig inkomst.

Kungl. Maj:ts förslag innebär att både den som har 10 000 kronor och den som har 15 000 kronor skola erlägga en pensionsavgift av 180 kronor. Därest det av mig här framförda förslaget vunnit tillämpning, komme den som har 15 000 kronor i årsinkomst att få erlägga 225 kronor, under det att den som har 10 000 kronor i inkomst slipper undan med en pensionsavgift av 150 kronor. Såsom jag tidigare framhållit anser jag det både rättvist och skäligt, att den mera bärkraftiga bör få bära denna större börda.

Vad blir då det ekonomiska resultatet av en sådan omläggning för statens vidkommande? Ja, med ledning av de uppgifter angående antalet inkomsttagare i de olika inkomstgrupperna, som finnas tillgängliga i årets statsverksproposition, kan man konstatera att en pensionsavgift av 1,5 procent av inkomsten upp till 15 000 kronor skulle medföra dels en skattelättnad för alla som ha mindre inkomst än 10 000 kronor, dels en inkomstökning, som icke blott gäve lika mycket som det i propositionen framförda förslaget utan som därutöver gäve ytterligare ett par 10-tal miljoner kronor i ökade statsinkomster, som säkerligen väl behövas i nuvarande ekonomiska läge.

På grund av det anförda hemställas,

att riksdagen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 15 måtte i princip besluta, att pensionsavgiften skall erläggas med 1,5 procent av årsinkomsten, dock maximerad till 15 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1953.

Axel Rubbestad.

Fridolf Jansson.

J. Onsjö.

Per Persson,
Norrby.